

Sygn. akt **IC 50/13**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim w Wydziale I Cywilnym, w składzie:

Przewodniczący SSR Mariusz Kubiczek

Protokolant st. sekr. sądowy Alina Smolak

po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 2016 roku w Tomaszowie Maz.

przy udziale -----

na rozprawie

sprawy z powództwa R. W.

przeciwko - (...) S.A. z siedzibą w W.

o zadośćuczynienie, odszkodowanie

orzeka: **1/** zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda R. W. : - kwotę **28.000,00 złotych** /dwadzieścia osiem tysięcy złotych/ tytułem **dalszego zadośćuczynienia**, z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 15.000,00 złotych od dnia 22 marca 2013 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku, a od dnia 1 stycznia 2016 roku z ustawowymi odsetkami za opóźnienie dnia zapłaty, od kwoty 13.000,00 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 14 marca 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,

- kwotę **4.060,00 złotych** /cztery tysiące sześćdziesiąt złotych/ tytułem **odszkodowania (utraconych zarobków)** z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia od dnia 22 marca 2013 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku, a od dnia 1 stycznia 2016 roku z ustawowymi odsetkami za opóźnienie do dnia zapłaty,

- kwotę **9.932,36 złotych** /dziewięć tysięcy dziewięćset trzydzieści dwa i 36/100 złotych/ tytułem **odszkodowania (poniesionych kosztów leczenia)** z ustawowymi odsetkami od dnia 22 marca 2013 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku, a od dnia 1 stycznia 2016 roku z ustawowymi odsetkami za opóźnienie do dnia zapłaty,

2/ zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda R. W. kwotę **4.517,00 złotych** /cztery tysiące pięćset siedemnaście złotych/ tytułem zwrotu kosztów procesu,

3/ nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa /Sądu Rejonowego/ koszty sądowe w wysokości - w kwocie **2.361,33 złotych** (dwa tysiące trzysta sześćdziesiąt jeden i 33/100 złotych) tytułem zwrotu wydatków poniesionych w sprawie.

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 10 stycznia 2013 roku powód R. W., zastąpiona przez radcę prawnego, domagał się zasądzenia od (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 15.000,00 złotych tytułem dalszego zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 sierpnia 2011 roku do dnia zapłaty, kwoty 4.060,00 złotych tytułem odszkodowania w postaci utraconych zarobków ustawowymi odsetkami od dnia 11 sierpnia 2011 roku do dnia zapłaty, kwoty 9.932,36 złotych tytułem odszkodowania w postaci poniesionych kosztów leczenia ustawowymi odsetkami od dnia 11 sierpnia 2011 roku do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu /k- 2 do k-6/.

Następnie w piśmie procesowym z dnia 14 marca 2014 roku powód rozszerzył żądanie z tytułu zasądzenia zadośćuczynienia o dalszą kwotę 13.00,00 złotych, tj. do kwoty 28.000,00 złotych /k-210 do k-211/.

Pozwany – (...) S.A. z siedzibą w W., zastąpiony przez radcę prawnego, nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu. W postępowaniu likwidacyjnym przyznano i wypłacono powodowi łącznie kwotę 5.245,90 zł tytułem zadośćuczynienia oraz odszkodowania /k- 95 do k- 96 odpowiedź na pozew/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 11 sierpnia 2011 roku około godziny 15,45, doszło do kolizji na drodze W 713 /T. M. – Ł./, w miejscowości B. na stojące pojazdy; samochód O. (...) stojący przy osi jezdni z zamiarem skrętu w lewo i stojące za nim pojazdy D. (...) i C. (...) najechał ciągnik siodłowy z przyczepą jadący w tym samym kierunku, co stojące pojazdy. W wyniku zderzenia, stojące pojazdy przemieściły się do przodu uderzając o siebie. Pierwszy ze stojących pojazdów O. (...) odrzucony został do rowu.

Przybyli na miejsce zdarzenia policjanci ustalili, iż pojazd sprawcy kolizji posiadał obowiązkowe ubezpieczenie komunikacyjne w (...) S.A., pojazdem C. (...) kierował powód R. W., a podróżowała z nim matka G. W.. Oboje nie doznali obrażeń ciała. Sprawca kolizji ukarany został mandatem karnym.

/dowód; notatka urzędowa policji k-9 do k-10/.

Powód opuścił pojazd o własnych siłach. Jego matka na krótko straciła przytomność, w pojeździe wstrzeliły poduszki powietrzne. Po przyjeździe karetki pogotowia ratunkowego powód i jego matka nie wyrazili zgody na przewiezienie do szpitala. Do domu odwiózł ich wezwany kolega powoda. Powód odczuwał bóle głowy i bóle lewego kolana. W dniu 12 sierpnia 2011 roku zgłosił się do lekarza, który odnotował uraz głowy z raną okolicy ciemieniowo- potylicznej długości 3 cm, podbiegnięcia krwawe łydek obustronnie i okolicy mięśnia naramiennego lewego, zgłaszał bolesność przy ruchach skrętnych szyi. Z powodu utrzymującego się bólu kolana lewego, od 5 września 2011 roku powód podjął leczenie ortopedyczne. Początkowo leczył się w Prywatnym Gabinecie w T. M. / u dr C. M./, później w Ł. /u prof. J. F./. Był leczony farmakologicznie i usprawniany ambulatoryjnie. Również we wrześniu 2011 roku był konsultowany w Poradni Neurologicznej, gdzie nie stwierdzono odchyień od stanu prawidłowego, rozpoznano pourazowe bóle głowy oraz pourazowy zespół bólowy kręgosłupa szyjnego. Powód w tym czasie nie kontynuował leczenia neurologicznego, był leczony ortopedycznie- początkowo zachowawczo, a w grudniu 2011 roku operacyjnie. Wykonano artroskopowi rekonstrukcję (...), szew tylnego rogu łąkotki przyśrodkowej, zaopatrzenie ubytku chrząstki – po rozpoznaniu zerwania więzadła krzyżowego przedniego, uszkodzeniu łąkotki przyśrodkowej oraz uszkodzeniu chrząstki kłykcia przyśrodkowego kości udowej kolana lewego.

W lipcu 2012 roku w Poradni Ogólnej odnotowano nadal utrzymujący się u powoda ból kończyny dolnej lewej. Od sierpnia 2007 roku powód skarżył się na dolegliwości bólowe kręgosłupa lędźwiowo- krzyżowego, okresowo nasilające się z promieniowaniem do kończyn dolnych. Następnie w kwietniu 2013 roku odnotowano w dokumentacji Poradni Ogólnej, że powód skarżył się na bóle kręgosłupa lędźwiowo- krzyżowego. Powoda skierowano do Poradni Neurologicznej, gdzie przy wizycie z dnia 24 kwietnia 2013 roku rozpoznano rwę kulszową lewostronną. Wykonane w dniu 27 maja 2013 roku badanie RM wykazało obecność zmian zwyrodnieniowych krążków m-k L3 – S1 (dehydratacja). Ponieważ leczenie zachowawcze i rehabilitacja nie przyniosły zadawalających efektów, powód został skierowany do neurochirurga. Po konsultacji w dniu 20 sierpnia 2013 roku, powód został zakwalifikowany do planowej operacji dysku L5/ S1.

Biegły neurolog stwierdził, że powód w wypadku z dnia 11 sierpnia 2011 roku doznał urazu głowy z raną okolicy ciemieniowo- potylicznej, bez wstrząśnienia mózgu. W zakresie neurologii powód nie doznał trwałego ani długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. W następstwie doznanego urazu głowy u powoda przez kilka tygodni utrzymywały się bóle głowy oraz bóle w odcinku szyjnym kręgosłupa. Stwierdzony u powoda- ostry zespół bólowy

kregosłupowo- korzeniowy lewostronny z odcinka lędźwiowego w przebiegu dyskopatii L3- S1 – nie ma związku z wypadkiem z dnia 11 sierpnia 2011 roku.

/ dowód; zeznania świadków A. B. k-212 odwrót, G. W. (00;08;02 do 00;20;00) k-282 odwrót, opinia biegłej B. S. k-188 do k-190, opinia uzupełniająca k-274/.

Biegły ortopeda traumatolog stwierdził, że w wypadku z dnia 11 sierpnia 2011 roku powód doznał skręcenia stawu kolanowego z uszkodzeniem więzadła krzyżowego przedniego (...), łąkotki przyśrodkowej i chrząstki kłykcia przyśrodkowego uda lewego- leczone operacyjnie artroskopowi z rekonstrukcją (...), szyciem łąkotki i opracowaniem uszkodzonej chrząstki mikro złamaniami, stłuczenia okolicy grzbietowej stopy i stawu skokowego prawego, urazu barku lewego z wybroczynami okolicy mięśnia naramiennego, urazu głowy z raną okolicy ciemieniowo- potylicznej.

Cierpienia fizyczne powoda po wypadku spowodowane były głównie urazem stawu kolanowego lewego i nieco stawu skokowego lewego. Stopień cierpień był duży przez okres 6 tygodni od urazu – w sierpniu 2011 roku oraz przez 12 tygodni po operacji ortoskopowej z rekonstrukcją (...) w grudniu 2011 roku. stłuczenie okolicy barku lewego powodowały cierpienia fizyczne niezbyt dużego stopnia, utrzymujące się przez 3 tygodnie. Rokowania przy obecnym stanie narządu ruchu u powoda są dość obiecujące.

W związku z urazem powód poniósł uzasadnione koszty; stabilizator kolana – 240,00 złotych; leki w profilaktyce p/zakrzepowej – 75,00 złotych; leki p/ bólowe- zapalne – około 50,00 złotych, dwie kule łokciowe 60,00 złotych. pozostałe koszty leczenia prywatnego, złożone do akt sprawy przez powoda – pozostają w związku z leczeniem wysoko specjalistycznym skutków przebytego urazu kolana lewego.

Biegły ortopeda określił stopień trwałego uszczerbku na zdrowiu powoda, doznanego na skutek wypadku z dnia 11 sierpnia 2001 roku- na poziomie **10%** (poz. 156 – ze wskazaniem na uszkodzenie więzadła krzyżowego przedniego (...)), na poziomie **3 %** (poz. 155 c- ze wskazaniem na ubytki zgięcia) **-razem 13 %** – w oparciu o załącznik do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002r. (Dz. U. nr 234, poz. 1974) w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania.

/dowód; opinia biegłego ortopedy R. E. k- 108 do k- 110, opinia uzupełniająca k-183 do k- 184, dokumentacja lekarska k-11 do k-14, k-21 do 22, k-41 do 42, k-48 do k-51, k-50 do k-69,k- 72, k-74 do k-85, k-93/.

Biegły specjalista medycyny sądowej nie wykluczył, aby na skutek i w okolicznościach przedmiotowego zdarzenia drogowego z dnia 11 sierpnia 2011 roku powód R. W. doznał urazu lewego kolana z zerwaniem więzadła krzyżowego przedniego tego kolana.

/dowód; opinia biegłego W. K. k-261 do k- 263 odwrót/.

W związku z leczeniem powód poniósł koszty w wysokości; 6.400,00 złotych zabieg artroskopowy; 2.130,00 złotych koszty wizyt lekarskich i zabiegów rehabilitacyjnych; 187,96 złotych koszt zakupu lekarstw, 1.214,40 złotych koszt 23 przejazdów z T. M.. do Ł. i z powrotem /x 120 km x 0,44 zł/.

/dowód; rachunki, faktury k-23 do k-33, zestawienie przejazdów k-43/.

Powód przebywał na zwolnieniach lekarskich w okresie od 12 sierpnia do 22 września 2011 roku oraz od 5 do 31 grudnia 2011 roku i następnie do 20 marca 2012 roku. w związku z nieobecnością w pracy – powód zatrudniony był w (...) Oddział w T. M.. na stanowisku specjalisty – nie otrzymał nagrody z (...) w pełnej wysokości 3.060,00 złotych, nie otrzymał również nagrody za I kwartał 2012 roku w przewidywanej przez powoda wysokości 1.000,00 złotych. Razem 4.060,00 złotych.

/dowód; zaświadczenia o wynagrodzeniu k-15 do k- 20, zwolnienia lekarskie k-34 do k-39/.

Strona pozwana przyznała i wypłaciła powodowi kwotę 5.245,90 złotych; w tym 4.500,00 złotych tytułem zadośćuczynienia, 685,00 złotych tytułem zwrotu kosztów leczenia, 60,00 złotych kosztów dojazdu.

/okoliczność bezsporna , a nadto decyzja k-52/.

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo zasługuje na uwzględnienie, zarówno w części dotyczącej żądania zadośćuczynienia, jak i żądania odszkodowania . Zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci powołanych dokumentów oraz opinii biegłych nie był w zasadzie kwestionowany przez strony i jako materiał opracowany w sposób rzetelny i kompleksowy stanowi spójną i logiczną całość. Jako wiarygodny zasługuje na danie mu wiary. Podobne uwagi odnieść należy do zeznań przesłuchanych świadków, których zeznania sprowadzają się do relacji ze zdarzenia z dnia 11 sierpnia 2011 roku oraz stanu fizycznego powoda.

/1/Zadośćuczynienie .

W razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty (...). Jeżeli poszkodowany utracił całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej albo zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość, może on żądać (...) / art. 444 § 1 i 2 k.c./ . W wypadkach przewidzianych w artykule 444 k.c. sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumą tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę / art. 445 § 1 k.c./.

Ustalenia faktyczne oparto w większej mierze na bezosobowych źródłach dowodowych, mianowicie na dokumentach w postaci historii choroby, dokumentacji lekarskiej. Przy ocenie rozmiaru i stopnia doznanych przez powódkę cierpień fizycznych i rozstroju zdrowia Sąd posiłkował się dowodem z opinii biegłego ortopedy, lekarza (...)/ k-108 do k- 110 /, biegłego neurologa B. S. /k-188 do k-190/ oraz biegłego medycyny sądowej W. K. /k-261 do k-263 odwrot/. Zebrany materiał dowodowy nie budzi wątpliwości, co do rodzaju uszkodzenia ciała u powoda pozostającego w bezpośrednim związku przyczynowym ze zdarzeniem z dnia 11 sierpnia 2001r. Opinia biegłych jako wiarygodne, obiektywne i zrozumiałe zostały przez Sąd przyjęte, stanowiąc podstawę rozstrzygnięcia.

Podstawą żądania zadośćuczynienia mogą być cierpienia fizyczne i psychiczne występujące oddzielnie lub łącznie. Przyznanie zadośćuczynienia zależy od uznania sądu. Nie oznacza to jednak dowolności. Sąd powinien umotywić zarówno przyznanie, jak i odmowę zadośćuczynienia. Roszczenie jest zasadne także wówczas, gdy zdarzenie pogłębiło istniejący rozstrój zdrowia albo zaostriżyło cierpienia fizyczne doznawane przez poszkodowanego (OSNC 1967r, poz.112).

Określając wysokość zadośćuczynienia, sąd powinien wziąć pod uwagę wszystkie okoliczności mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy, a zwłaszcza stopień i czas trwania cierpień fizycznych i psychicznych (pobyt w szpitalu, bolesność zabiegów, dokonywane operacje, leczenie sanatoryjne itp.), trwałość skutków czynu niedozwolonego (kalectwo, oszpecenie, bezradność życiową, poczucie nieprzydatności), prognozy na przyszłość (polepszenie lub pogorszenie stanu zdrowia), wiek poszkodowanego, niemożność wykonywania ulubionego zawodu, pracy twórczej itp. Zadośćuczynienie ma charakter kompensacyjny, nie może więc być symboliczne ani też nadmierne w stosunku do doznanej krzywdy. Wysokość zadośćuczynienia musi być utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie społeczeństwa.

/ porusza Kodeks Cywilny z Komentarzem, tom I. pod red. Jana Winiarza, Wyd. Prawnicze , W-wa , 1989r, str. 447 do 448/.

Mając na uwadze powyższe wskazówki oraz podany wcześniej stan faktyczny Sąd doszedł do przekonania, że zadośćuczynienie w wysokości **28.000,00** złotych nie jest ani nadmierne, ani wygórowane. Orzekając o zadośćuczynieniu Sąd wziął również pod rozwagę – wiek powoda, rozmiar i zakres cierpień fizycznych i psychicznych

powoda, który wynika z treści opinii wydanej przez biegłego, również poprzez procentowe określenie uszczerbku na zdrowiu powoda.

Biegły określił stopień uszczerbku na zdrowiu powoda, doznanego na skutek wypadku z dnia 9 września 2001r. na poziomie **13%**, posiłkując się załącznikiem do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002r. (Dz. U. nr 234, poz. 1974) w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania.

Na marginesie dodać należy, że sądy przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia posiłkują się często, określanym przez biegłego stopniem uszczerbku na zdrowiu wynikającym z powołanego wyżej załącznika do rozporządzenia, przyjmując za 1 % uszczerbku kwotę w przedziale od 2.000,00 złotych do 4.000,00 zł – w zależności od okoliczności danego przypadku /kryteriów wymienionych powyżej/ oraz daty zdarzenia.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego procentowy uszczerbek nie może być jedynym i wyłącznym wyznacznikiem przy ustalaniu należnego zadośćuczynienia. Na wysokość zadośćuczynienia wpływa bowiem rozmiar i stopień doznanych cierpień / szeroko rozumianych/. Wskazany przez biegłego ortopedę poziom procentowy uszczerbku w sposób pomocniczy wskazuje na rozmiar cierpień powoda, który na skutek zdarzenia z dnia 11 sierpnia 2011 roku utracił czasowo- częściowo zdolność ruchową i musiał poddać się zabiegowi artroskopii . Okoliczności te świadczą o rozmiarze krzywdy powoda, dającej podstawę do żądania dalszego zadośćuczynienia.

Strona pozwana przyznała i wypłaciła powodowi z tytułu zadośćuczynienia kwotę 4.500,00 złotych. Zatem zasądzona z tytułu zadośćuczynienia kwota **28.000,00 złotych** uwzględnia dokonaną wypłatę / $13\% \times 3.000,00 \text{ zł} = 39.000,00 \text{ zł}$ / i jak wynika z powyższego, całkowicie pomocniczego sposobu obliczenia wysokości świadczenia, nie jest ono ani wygórowane, ani nadmiernie wysokie.

/2/ Odszkodowanie

Zgodnie z treścią przepisu art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone/ w związku ze zdarzeniem rodzącym odpowiedzialność posiadacza pojazdu mechanicznego w ramach reżimu deliktowego (art. 436 k.c.) / osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia.

O ile nie umówiono się inaczej, suma pieniężna wypłacona przez zakład ubezpieczeń z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody / art.824¹ §1 k.c./.

Odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej. /art. 36 ust.1/. ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z dnia 22 maja 2003r. / Dz.U. nr 124, poz.1152 z późniejszymi zmianami/.

Do umów ubezpieczenia obowiązkowego, w sprawach nieuregulowanych w ustawie, stosuje się przepisy kodeksu cywilnego / porusza art. 22 ust.1 powołanej ustawy/.

Zakres odszkodowania wyznacza dyspozycja przepisu art. 361 § 2 k.c. Stanowiąc, że / ... / w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzone.

Kompensacyjna funkcja odpowiedzialności odszkodowawczej wymaga ustalenia odszkodowania w takiej wysokości, aby cały uszczerbek został wyrównany oraz aby poszkodowany nie został wzbogacony.

Stan faktyczny opiera się na dowodzie w postaci opinii biegłego ortopedy R. E. /k- 108 do k- 110/, - gdy chodzi o zasadność wydatków medycznych powoda- na lekarstwa, na opiekę medyczną i zabiegi rehabilitacyjne.

Strona powodowa przedstawiła rachunki, faktury oraz wyliczenia kosztów dojazdu, które znajdują potwierdzenie w zasadności ich poniesienia przez powoda /opinia biegłego R. E. k-110/ oraz w realiach usług świadczonych przez NFZ. Wyliczenie z tego tytułu wydaje się być rzetelne i poparte, gdy chodzi o usługi medyczne rachunkami. Podobne uwagi odnieść należy do żądania odszkodowania z tytułu utraconych zarobków w związku ze skutkami zdarzenia z dnia 11 sierpnia 2011 roku.

Wyliczenie odszkodowania, czy też precyzyjnie mówiąc skapitalizowanej renty na zwiększone potrzeby powoda związane z koniecznością ponoszenia kosztów leczenia oraz częściowej i czasowej utraty zdolności do pracy - z tego tytułu w ocenie Sądu do zaakceptowania jest wyliczenie przedstawione przez powoda /k-4 do k-5/ w kwotach 9.932,36 zł z tytułu poniesionych kosztów leczenia oraz 4.060,00 złotych z tytułu utraconych zarobków.

Mając na uwadze przepis art. 444 k.c. w związku z art. 361 § 1 k.c., Sąd orzekł o należnym powodowi zwrocie kosztów leczenia i utraconych zarobków.

Orzekając o zadośćuczynieniu, wziął pod uwagę przepis art. 445 § 1 k.c.

Odsetki od zasądzonej kwoty zadośćuczynienia, jak i skapitalizowanej renty na zwiększone potrzeby powoda oraz odszkodowania przyjęto od dnia następnego po dniu doręczenia odpisu pozwu dla strony pozwanej /k88/, a w przypadku rozszerzonego żądania zadośćuczynienia również od dnia rozszerzenia powództwa w tej części.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. – przyjmując zasadę odpowiedzialności za wynik sprawy. Na koszty te składają się, koszty zastępstwa procesowego / **2.400,00 złotych** – obliczona na podstawie § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych /.../ -Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zmianami oraz **kwota 17,00 złotych** opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, opłaty sądowe od pozwu – **1.450,00 zł + 650,00 zł** (k- 7 , k-211).

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie przepisu art.113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych /Dz. U. nr 167, poz. 1389 z późniejszymi zmianami/ w związku z art. 98 § 1 k.p.c. Na koszty te składają się wydatki w łącznej wysokości **2.361,33 złotych** związane z wydaniem opinii przez biegłych, a wyłożone tymczasowo z funduszu Skarbu Państwa /k- 137, 185, 195, 196, 249, 275/.